

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

6. Quod Deus coniunxit, homo non separet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

sed sunt haud dubiè illa peccata quæ cum salute & iustitia stare nõ possunt. Idcirco enim Christus dixit, si in huiusmodi peccans correptionem nostram audierit, quod *lucrati fuerimus fratrem nostrum*: periturum videlicet si non adiuuisset seseque emendasset. Propter leuia autem & quotidiana peccata, quibus optimus quisque non caret, nemo peribit: nisi fortè & optimus quisque perire debeat. Sunt igitur etiam ingentia peccata, quæ crimina propriè vocamus, fratribus nostris perpetuò ignoscenda, quantumcunque multa & saepius repetita, si vel à nobis toties correpti sese emendent, vel sua sponte toties veniam rogauerint, quam conditionem Christus in sequenti parabola adiecit. Vt propterea hæc Christi doctrina non peccandi licentiam, sed penitentia fructum, nostramque erga proximos charitatem perpetuam ac necessariam doceat.

34. *Quoadusque redderet vniuersum debitum.*

Taxat hoc loco Catholicos Caluinus, & ait. *Ridiculi sunt Papista, dum ex aduerbio, Quousque, purgatorium ignem eliciunt. Certum enim est, mortem aeternam hic à Christo nota, non pœnam temporalem qua Dei iudicio satisfiat. Hæc ille. Astute homo nequam generaliter loquitur, sicut dolosus versari solet in generalibus: sed neminem profert Catholicum scriptorem, qui hæc Christi verba ad purgatorium accommodet. Hic illi perpetuus in his suis cõmentariis ludus est. Accusat Catholicos interpretationis falsæ, sed nullum scriptorem Catholicum qui sic interpreteretur profert. Quæ est maledica contumelia, non legitima accusatio. Ego verò in nullo adhuc scriptore Catholico aduertere potui, hunc locum ad purgatorium accommodari. Fefellit fortè Caluinum alius similis locus Math. 5. vbi dicit Christus. *Non exies inde donec reddas nouissimum quadrantem.* Hunc enim sanè locum ad purgatorium applicari posse disputant interdum Catholici, & inter alios Robertus Bellarminus satis copiose & accuratè *Controuers. tom. 1. Controuers. 5. lib. 1. cap. 4. de purgatorio.* Et de hoc loco supra Caluino prolixius satisfecimus vbi prolixius debacchatur.*

Calumnia
putrida re-
pellitur.

IN MATTHÆI CAP. XIX.

6. *Quod Deus coniunxit, homo non separet.*

ARRIPIIT hoc loco Caluinus, vt in tota passim quam facit sacri Euangelij expositione, Catholicos taxandi ac reprehendendi occasionem. Quæ seu hic

hic seu alibi si iusta foret, laudem mereretur veritatis defen-
 sio. Nunc quum putidas calumnias effutiat, nec illæ à no-
 bis negligendæ sunt, quia simplici lectori imponitur, &
 Christi Ecclesia diffamatur; & docet præterea nos quæ con-
 tra hæreticos, modernos passim valent, vt ea diligenter ob-
 seruemus: sicut solent mali mores bonis legibus causam
 dare. Ait igitur hoc loco, *Latius extendi hæc Christi doctrina
 potest. Papisæ Ecclesiam à Christo Capite suo auulsam vobis
 fingentes, truncum & mutilum nobis relinquunt corpus. In sa-
 cra Cæna quum Christus panem vino coniunxerit, usu calicis
 totam plebem priuare ausi sunt. His diabolicis corruptelis op-
 ponere licebit: Quod Deus copulauit, homo non separet.* Hæc
 ille. Monuit nos cauillator impotens cauillandi magis au-
 dus quàm peritus, quæ in illum iusta & certissima accusa-
 tionum tela conuicere debeamus. Ait nos fingere Ecclesiam
 à Christo Capite auulsam. Nempe quia caput Ecclesiæ agno-
 scimus Rom. Pontificem D. Petri successorem. Quæ accu-
 satio si iusta est, ipse ergo Christus quum dixit Petro, *Tu es
 Petrus, & super hanc petram adificabo Ecclesiam meam & Capite.
 postea Pasce oues meas,* in quibus verbis Petrum constituit
 Ecclesiæ suæ (non particularis alicuius, sed vniuersalis, nem-
 pe contra quam porta inferi non preualerent) Caput vicarium
 & ministeriale, suam Ecclesiam à seipso Capite diuulsit: vel
 si hoc vnum totius Ecclesiæ Caput satis in Scripturis expres-
 sum non videretur (quo nihil tamen expressius positum est)
 quum Paulus dixit, *Obedite Præpositis vestris,* &c. an illos à
 Christo diuulsit, vt Christo non obedirent? An non Christus
 disertissimè docuit Ecclesiam suam à se Capite non diuelli,
 sed sibi potius arctissimè coniungi, quando Præpositi, Pa-
 stores, Magistri Ecclesiarum audiuntur, quos ipse misit, di-
 cens illis hæc verba: *Qui vos audit, me audit,* &c. Nos ergo
 seu vnum totius Ecclesiæ Caput, seu in particulari qua-
 que Ecclesia vnum proximum & proprium Caput audien-
 tes, siue ille Pastor, siue Episcopus sit, non Ecclesiam à suo
 Capite diuellimus, sed Ecclesiam suo Capiti arctissimè
 obedientiæ & vnitatis vinculo coniungi ostendimus. Cal-
 uinus autem qui Ecclesiam Catholicam tot seculis à Chri-
 sto diuulsam affirmat, qui tot Patres & Ecclesiarum toto
 orbe Episcopos in Scripturis exponendis turpiter erras-
 se, erroribusque in fide grauissimis laborasse contendit, qui
 nec vnum supremum Caput dei Petri successorem, nec
 vllum in Ecclesia aliqua particulari Præpositum agnoscit,

Præposito-
 rum Eccle-
 siæ autho-
 ritas non
 diuellit
 corpus à
 Capite.
 Matth. 16.
 Ioan. 21.

Heb. 13.

Luc. 10.

sed ad Seniores populi totam Ecclesie gubernationem transfert, ille certè evidentissimè Ecclesiam à Christo Capite diuulsi, planèque *diuulsi* penitusque trūcum reliquit. Rursum si vnā venerab. Eucharistiæ speciem populo subtrahendo, separatur quod Deus coniunxit, quanto peccauit enormius & sceleratius Caluinus, qui ab vtraque specie sacrum Christi corpus sacrūque sanguinem ita penitus diuulsi ac separauit, vt à pane & vino in cœna quam celebrat, tam procul separaretur corpus & sanguis Christi, quàm cælum à terra seiungitur? Illis enim ipsissimis verbis homo impius profanam suam cœnam commendat; nec in sacramento, sed in cælo quærere nos iubet quod in hac sacra Cœna vel comedamus vel bibamus. Nec accipere corpus & bibere sanguinem Domini, sed audire historiam Euangelicam & credere docet. His diabolicis Caluini corruptelis meritò opponere licebit: *Quod Deus coniunxit, homo non separet.* Catholica verò Ecclesia vnā speciem populo porrigendo, & totum Christum illis porrigit, quem huic Sacramento Deus coniunxit; & nihil separat quod Christus coniunxit, quia in sacrificio quod Christus fecit, vtramque speciem tenet, sicut tenuit Christus. *Quam rem infra suo latius loco discutimus.*

Ad Matt
capit. 26.
ver. 27.

9. *Et qui dimissam duxerit, mœchatur.*

Nuptia
post diuor-
tia super-
stite dimis-
sa.

HIS Christi verbis pro secundis nuptiis post diuortium Adulteræ coniugis adhuc superstitis more omnium hæreticorum hodie abutitur Caluinus, omnesque hætenus Scripturarum interpretes qui aliter senserūt, tam verustissimos Patres quam tractatores modernos audacissimè erroris condemnat. Ait enim. *Hoc membrum pessimè expositum fuit à multis interpretibus. Generaliter enim & confuse putarunt calibatum præcipi quories diuortium factum fuerit. Ita si maritus adulterā reijceret, vtrique iniecta est calibatus necessitas. Quasi verò sit hæc repudij libertas tantum ab vxore secubare, quasi etiam Christus non clarè in hac causa fieri permittat quod promiscuè sibi Iudæi pro suo arbitrio usurpare soliti erant. Fuit ergo ille nimis crassus error.* Hæc ille. Duo adfert, quasi erroris, quem aliis impingit, causas duas. Prius est, quia parua aut nulla videtur repudij libertas ab vxore separari quoad thorum tantum. At Christus hoc loco non repudiis libertatem dare, sed ea restringere distat voluit. Quum enim Iudæis ex quacunque causa vxores dimittere dato repudij libello per-
mitte

Christi in-
stitutum
Caluinus
inuertit.